

DOMOVINA

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Prešernova ulica 54
Uredništvo „Domovine“, Miklošičeva cesta 16, Telefon 72

Izhaja vsak petek.

Naročnina: Četrletno Din 7.50, polletno Din 15.—
celoletno Din 30.—

Naprednjaki, ali ste pripravljene za občinske volitve?

Občinske volitve so skoro v večini slovenskih občin pred durmi.

Preglejte volilne imenike!

Sestavljajte kandidatne liste treznih in preudarnih naprednih mož!

Pazite, da ne zamudite roka za vlaganje reklamacij in kandidatnih list!

Čitajte uradne oglase!

V vsaki dvomljivi zadevi se obračajte za pojasnilo na tajništvo JDS v Ljubljani (Narodni dom) in tajništvo JDS v Mariboru (Cankarjeva ulica 1).

Naprednjaki na deželi! Složno se pri občinskih volitvah preizkusite v prvem odločilnem boju in pometite s klerikalno tigrovsko nesposobnostjo!

Napredne sile se združujejo

Slovenija nosi že več desetletij na sebi moro, ki jo tišči v tla in sesa, da zaslepljeno ljudstvo ne more priti do sapa. Klerikalna mora, ki jo hranijo in gojijo farovži z zločinsko in bogokletno zlorabo vere in s podžiganjem najnižjih nagonov, je največja slovenska nesreča. Velik del našega preprostega ljudstva, ki ne zna misliti s svojo glavo, je žrtev te lopovske verske zlorabe in zločinskega hujskanja proti vsemu, kar brezpogojno ne kloni tilnika pred jezuitskim strahovanjem.

Po vojni je že izgledalo, da je narod prepoznal svoje zapeljivce, ki so ga med vojno tirali v krvav boj in presili po cerkvah za zmago orožja naših zatiralcev. Zadnje volitve pa so iznova pokazale, da je strup klerikalizma globlje otroval slovensko ljudstvo.

Mnogo je takrat do klerikalne zmage pripomogla tudi razcepljenost naprednjakov. Danes pa, hvala Bogu, možje na deželi že polagoma uvidevajo, da je v boju proti klerikalnim političnim pustolovcem in sleparjem nujno potrebna napredna sloga. Pametni naprednjaki se zavedajo, da se mora napraviti obratun z rovarji in hujskači, da ne pridemo Slovenci ob zadnji kredit in da nas ne bodo žigosali za še bolj zabite, kakor so Tiroleci in Gornještajerci.

Za zgled, kako moramo pestopati naprednjaki po vsej Sloveniji, naj nam bodo Med-

vođe, kjer so za nastop pri občinskih volitvah sklenili tamošnji pristaši JDS in SKS volilni sporazum. Zadevnega sestanka, ki se je vršil v nedeljo pod predsedstvom uglednega domačina g. Šušteršiča iz Seničice, sta se udeležila tudi zastopnika obeh vodstev JDS in SKS gg. ravnatelj Jug in dr. Marušič, ki sta oba odobrvala odločitev medvodskih naprednjakov ter pozivala naprednjake drugih slovenskih občin, da slede Medvodčanom.

Možati nastop medvodskih naprednjakov bo gotovo odločilno vplival v mnogih slovenskih občinah, kjer v veliko škodo napredne stvari pristaši naprednih struj še neodločno cincajo, žal marsikje zaradi zlohotevne vplivanja nekaterih ljubljanskih gospodov SKS, ki jim slepota ne dá izpregledati potrebe skupne napredne fronte.

V skupni fronti bi mnogo laže podirali že precej trhlo klerikalno silo. Laže nam bo to tudi, ker danes že najvnetejši kimaveci SLS priznavajo popoln polom politike 21 tigrov, a se iz strahu pred bešnečo duhovščino in stare navade ne upajo upreti farovški komandi in se izmazati iz lastne nesreče. Če bomo naprednjaki šli povsod skupaj, bomo dali korajžo mnogim doslej klerikalnim pristašem, da bodo vrgli raz sebe morečo moro in stopili v naše vrste ter se z nami borili za poštenost in pravo slovenskega ljudstva.

Politično čarugarstvo

Jovo Čaruga je bil velik slavonski hajduk in telovaj, politični Čaruga na Slovenskem pa je klerikalni «Domoljub». Ne rabimo radi ostrih besed, toda pisanje klerikalnega časopisa nas ne more pustiti mirne. Ta umazana klerikalna cunja zmerja v vsaki številki doktorja Žerjavo za «Judeža Iskarjota», slovenske demokrate za «odpadnike» in «Velasrbe», vmes pa laže in zavija, kakor se to na Slovenskem še ni dogajalo.

Ravno taka časnikarska telovaja sta na Štajerskem «Slovenski Gospodar» in «Straža». Vsi imajo za odgovorne urednike klerikalne

poslanec in pod njihovo imuniteto seveda lahko počenjajo, kar hočejo. Toda kaj prav za prav hočejo te cunje doseči s svojim psovanjem? V očeh poštenih ljudi poštenjaku dr. Žerjavo ne morejo ukrasti časti, pa naj rohnijo kakor stekli psi; pred razsodnimi volilci s samim zmerjanjem demokratov ne morejo prikriti popolne nesposobnosti klerikalnih tigrov, ko že vendar vsak otrok vé, da so tigri pripravili kuluk, samostojni demokrati pa so ga odpravili.

In končno, ali mislijo klerikalni listi, da z nekrščanskimi psovkami kaj pomagajo kato-

liški veri, ko so tako v strahu zanjo in pravijo, da je «Domovina» brezverska? Pa naj «Domoljub» dokaže, če ima «Domovina» kdaj kakšno tako nekatoliško svinjarijo, kakor je klerikalno zmerjanje z «iskarijotstvom» in «odpadništvom». Kristus je rekel: Ljubite se med seboj. Klerikalni listi pa samo psujejo kakor žganjarji in vzgajajo svoje telebane v divjaštvu.

Ljubljanski in mariborski škof čitata vse take nesramnosti, čitajo jih tudi vsi kanoniki, župniki in kaplani, toda noben niti z mezinem ne migne. Ali ni potem čuda, da napredni možje pričenjajo izgubljeni vsako zapanje v slovensko duhovsko gosposko, ki ne pozna nobene mere v sovraštvu in ki za svojo politično zagrizenost zlorablja prižnico in spovednico ter s a m a p i š e take v nebo vpijoče nesramnosti kakor jih prinašajo «Domoljub», «Straža» in «Slovenski Gospodar»?!

Napredni možje! Z gnusom preidite preko klerikalnih tolovajstev, dan računa in sodbe je pred vrati!

Politični pregled

Kralj je poveril Pašiča, da sestavi poslovno vladu, Pašič pa take vlade pri sedanjih razmerah v narodni skupščini ni mogel sestaviti, na kar je kralj poklical v avdijenco predsednika narodne skupščine Ljubo Jovanoviča, ki je kralju sve-toval, da se razpusti skupščina, ki ne more delati, in da se poveri Pašič z volilno vladu. To se sicer še ni zgodilo, ali gotovo je,

da bodo kmalu nove volitve,

ki jih bo vodila vlada, sestavljena iz radikalcev in samostojnih demokratov. Tako bodo splavale vse nade naših klerikalcev, po vodi. Klerikalci so šli v opozicijski blok, ker so upali, da pridejo na ta način v vladu. Ubogí blok se je pa izkazal popolnoma nesposobnega za vladu, ker je sestavljen iz strank, ki ne dajo jamstva, da bi od njih, sestavljena vlada mogla uspešno voditi državne posle. Tako so klerikalci zopet tepeni, tako so zopet dobili tako nezaupnico, kakor jih je malo kdaj dobila kaka stranka. Pričakovati je, da se bo tudi ljudstvo zavedalo pri volitvah, da nima nikakih koristi od stranke, ki ne pride v beograjski skupščini do veljave. Nove volitve bodo ostrá obsodba klerikalnih tigrov, ki so mislili, da je slovensko ljudstvo samo zato na svetu, da ga oni varajo in z obljubami pridobivajo za sebe, potem pa na vse obljube lepo pozabijo in namesto da bi v narodni skupščini zastopali korist svojih volilcev, vodijo boj proti naši mladí

državi, ki je dosti močna, da se tega boja ne boji.

Tudi radičevci so dobili po prstih. Prišli so v Beograd v narodno skupščino samo zato, da rušijo, a so jim bile odstrižene peruti. Upati je, da bo sedaj tudi hrvatsko ljudstvo izprevidelo, da

z Radičem ne pride daleč.

Kakšno korist pa ima ljudstvo od Radiča, ki živi v inozemstvu in se boji priti domov, dobro vedoč, da bi šel takoj v zapor, kamor spada, ali pa v blaznico, ker menda ni pri zdravi pameti. Žalostno je, da je šlo skoro vse hrvatsko ljudstvo za tem čudnim človekom, ki pri nobenem drugem narodu niti deset pristašev ne bi dobil! Tudi naš Korošec in drugi klerikalni poslanci bi bili povsod drugod že zdavnaj nemogoči, samo pri nas je drlo ljudstvo v veliko svojo škodo za njimi, ki so se postavljali za zaščitnike vere. In kdo hoče kaj veriti? Kdo jemlje ljudstvu vero?

Kmalu bomo imeli volitve, kakor se letos sploh po Evropi vršijo razne volitve. Imeli so volitve v Italiji, imeli jih bodo kmalu v Franciji, minulo nedeljo so bile pa

volitve v Nemčiji.

pri katerih so napredovale stranke, ki so neizprosne v boju proti plačevanju vojne odškodnine. Sicer večine tudi sedaj po novih volitvah te stranke ne bodo imele, ampak značilno je za razmere v Nemčiji, da je vedno več onih, ki mislijo, da se bo dalo Nemčijo osvoboditi od plačevanja velike vojne odškodnine. Se bodo že prepričali tudi ti, da tak odpor ne prinese nikakih koristi.

Volitvam v Nemčiji sledijo

volitve v Franciji.

kjer bo vlada gotovo dobila veliko večino ravno zato, ker so na Nemškem napredovale one stranke, ki so proti plačevanju odškodnine, kar bo Francoze nagnalo v tabor Poincareja, ki je glavni predstavnik one politike, ki gre za tem, da se Nemcem nič ne odpusti.

Anton Stražar:

Mačeha s Kompoljskega gradu

(4. nadaljevanje.)

Janko je bil še mlad fant, nekaj nad dvajset let mu je bilo. Bil pa je zaljubljen v grajsko hularico Nežika, kakor je to pač prilika in navada. Pa je bila Nežika prav fletno dekle, nekaj mlajša od njega. Tudi njej je bil znan dogodek o živem pokopu Milice. Janko je namreč svoji ljubici vse zaupal.

Ko pride danes Janko z zdravili nazaj na grad, se na hodniku ravno sestane z Nežiko.

«No, Janko, si prinesel zdravila za gospoda,» vpraša ona skrbno.

«Sem, sem, Nežika, toda na tihem ti zaupam samo to-le: Naj hudič vzame obadva skupaj, Lenarda in našo gospo. Z Dihurko sta domenjena in baba mi je dala samega strupa; jaz sem ga spremenil v vodo. Več ti ne povem, le to pazi, Nežika, in zalezuj oba lopova; ako bi hotela kaj hudega storiti gospodarju, mi moraš takoj vse povedati, kar opaziš sumljivega!»

Dekle mu je kajpak z veseljem bilo na uslugo in je samo tiho pritrdilo Jankovemu

V zadnjem času se je vsa Evropa zanimala za vprašanje Besarabije, radi katere je prišlo do resnega spora

med Rusijo in Rumunijo,

o čemer se pa nič več ne govori in ne piše, ker je Rumunija lepo umolknila, ko je izprevidela, da ne dobi zaveznikov za svoje protiruske načrte. Sama pa Rumunija niti misliti ne more na to, da bi se spoprijela z Rusijo.

Zelo važen dogodek v zunanji politiki je tudi predstoječi

odhod našega kralja v Pariz,

za katerega prihod se že delajo v Parizu velike priprave, ker vladajo med našo državo in Francijo že dolge prav pristrani odnošaji, ki se bodo s tem potovanjem našega kralja in kraljice samo utrdili.

Dopisi

JEŽICA. Navaden falot je naš Domoljubar, saj brez sramu in vsake vesti oblaja v klerikalnem časopisju vsakogar, kdor ne mara trobiti v farovski rog. Zopet nepodpisan zliiva v velikonočnem «Domoljubu» gnojnico na odbor Kmetijske podružnice. O njem trdi celo, da «ni pošten», ker ne pleše na godbo SLS. Naš zlobni mazač je gotovo na ušesih sedel, ko je g. Janko Sever vpričo profesorja g. Jarca v Marijini sobici trdil, «da mu o sedanjem odboru niso znane nobene nepoštenosti ali lake druge nekorektnosti in da je odbor pošten.» Ali niste mar pripravili nezaupnice odboru samo zato, da ga za njegovo obilno društveno delo odslovite z breo. Ali je že mogoče kdaj, ko ste klerikalec paševali v podružnici, kdo storil toliko, kakor njen sedanji tajnik? — Ali imajo gg. Sever, Bizjak in župnik Košir toliko neizplačanih zaslug na Kmetijski podružnici, da smejo iti razbijat z nalovljenimi člani strokovno delo v podružnici zato, ker je tako vseč vodstvu klerikalne stranke v Ljubljani in Gospodarski zvezi? Če ste to smeli «po ustavi», pa Vas vprašamo, ali se, gospodje, prav nič ne ozirate na pošteno

vest? Ali mislite, da je taki Vaši nezaupnici mogoče priznati resnost in da je pravilna sodba tistega sodnika, ki sodi, ne da bi pregleadal dejanja? In če zapišemo, da je za to nezaupnico glasoval tudi duhovnik g. Košir, bo zopet jamral nad našo predrznostjo! Mi naprednjaki pa se iz takih dogodkov učimo, da moramo povsod nastopati složno in proti klerikalcem postaviti napredno fronto. Takoj pri teh občinskih volitvah poskrbimo, da ne bo ne en napreden glas izgubljen. — J. K.

MOTNIK. Ze dolgo ni bilo v priljubljeni «Domovini» nobenega dopisa iz Motnika, tako da gotovo mislite, g. urednik, da spimo spanje pravičnega. Toda temu ni tako, ker živahnost povzroča naš župnik g. Majdič, ki je poznan že izza svojega službovanja na Vahah. Sedaj nas je pa Bog udaril s «ta veliko» šibo, ker ga je veter zanesel med nas delat razpor in sovražstvo. Naj navedemo za danes samo par slučajev njegovega pastirovanja: Pri nas je bila navada do letos, da so postavili veliki teden v petek in soboto k božjemu grobu križ, katerega so hodili ljudje častiti, a letos nam je naš dušni pastir križ odvezl in postavil na njegovo mesto mernik za pšenico, kakor da mu je več za pšenico kot za božjo čast. Pri blagosilvanju velikonočnih jedil je zahteval od vsakega prinašalca klobaso, in ker šteje motniška fara okrog 120 družin, je to za nekaj minut «dela» res imenitna plača. Večina teh ljudi je morala to klobaso kupiti. Značilno pri tem je, do so v farovžu klali pet prašičev in eno tele, češar ne zmore noben kmet pri nas. Upravičeno vzklikajo ljudje, da farovška malba nima dna. Naj omenimo še velikonočno procesijo: Župnik sam je odredil obhod po gornjem delu trga, a je takoj pri obhodu zapovedal vodji iti popolnoma po drugi strani, kjer ni bilo niti ene luči prižgane. Med procesijo so jih nekateri hiteli prižgati, dočim je bilo ob prvotno dočleni poti vse lepo razsvetljeno in okrašeno. Seveda, pot je bila krajša, stopinje so drage, klobas pa nič. Pa še pravijo, da vera peša! Ni čuda, če je ljudstvo ogorčeno nad šikanami poedinih dičnih božjih namestnikov, ki namesto ljubezni in miru sejejo zgago in

naročilo. Nato je odšla v kuhinjo, Janko pa se je požuril v zgornjo dvorano.

Zunaj je kraljevala tihota zimske noči. Tudi grajski ljudje so že vsi počivali, le Lenard in Uršula sta še bedela, kakor da čuva bolnika. Toda nocojšnjo njuno bedenje ni imelo značaja dobredelnosti, temveč peklenškega naklepa. Lenard in Uršula sta bila kratkoma dogovorjena, da vzameta no svojo vest novo, večjo in še črnejšo hudobijo. To podlo dejanje sta bila odločila izvršiti to noč. Morala je biti že polnoč, ko spregovori graščakinja poitih:

«Lenard, piva še enkrat, to vino dá nekaj poguma; ne vem, kaj me duši v grlu in šegače, da se mi starina tako prileže.»

Lenard je tudi že bil precej omamljen od pijače, zato se je zakrohotal: «Ha — ha — ha, le pij, Uršula, jaz ga imam že dovolj pod kapo in sem pripravljen, da mi kaj imenitnega zapoveš!»

Nato pravi Uršula zaupno: «Sedaj pa, Lenard, zdravila v roke!» So že tam na omari pripravljena in zmešana z medico. . . . Nesi v sobo in jih daj Juraju. Pil bo rad, ker ga vedno žeja. No, pa mu enkrat za vselej končava žejo! . . .»

Za vrati bolnikove sobe je stala na straži in je vse slišala kuharica Nežika. Ko so se bližali Lenardovi opletajoči se koraki, se je vsedla na bližnji stol, kakor bi dremala, pri tem pa je skozi prste opazovala Lenarda in menila v sebi: «Za enkrat te bo ukanilo, zlodjev pes. Nimaš duše! Koliko časa si užival graščakove dobrote — sedaj ga pa misliš tako lopovsko poplačati... Fej, pasja duša!»

Juraj je komaj polzavestno dvignil glavo, ko mu je Lenard ponudil čašo z medico. S slastjo je izsrebal pijačo do zadnje kapljice. Nato je padel nazaj v blazine in zaspal.

Brat in sestra sta hodila pogostoma gledat, kdaj se javi učinek Dihurkinih zdravil. Pa potekla je ura, druga tudi in tretja tudi — toda Juraj je mirno spal in videti je bilo, da je njegov spanec celo bolj miren, kakor prejšnje noči.

Nežika in Janko sta zdaj tičala za drugimi vrati in motrila vse skozi ključavnico. Če bi vse to ogledovanje, ki sta ga Lenard in Uršula opravljala očitno vinjena, ne bilo nad vse žalostno in podlo, bi se bila oba, Janko in Nežika, glasno hihitala. Tako pa jima je od razburjenja toliko srce... pričakovala sta, kaj se bo še zgodilo. Nekako ob četrti uri zjutraj sta zopet ob prvih vratih

prepir. V oslalem smo pa še hvaležni g. župniku za njegovo besno hujskanje proti naprednjakom, ker ravno zaradi tega se naše vrste množe od dne do dne. Le tako naprej, g. Majdič!

POLJANSKA DOLINA. Zadnje nedeljo je razvila Orjuna za Poljansko dolino svoj prapor v Poljanah. Kljub neugodnemu vremenu je bila udeležba tujih gostov, članov in nečlanov ter domačega ljudstva obilna. Kumuvala je praporju gospa sestra Mici Čadež iz Sr. vasi. Njej, kakor vsem drugim, ki so imeli delo in žrtve, bodi tem potom izrečena najiskrenejša hvala. Zdravo! — V nedeljo 11. t. m. popoldne ob 1. uri napravita naš in žirovski Sokol pešizlet na Hotavljce. Po prihodu bo pri bratu Brejcu v gostilniških prostorih alj pa zunaj prosta veselica s telovadbo in godbo. Udeležite se! — Drugo nedeljo 18. t. m. ima naš Sokol svoj telovadni nastop z naraščanjem v Poljanah in po telovadbi je veselica na prostem. Pri nas torej se le gibljemo, četudi smo precej oddaljeni od drugega sveta, posebno od železnice. Toda čeprav smo oddaljeni, imamo vendarle dober stik s svetom po naprednih časopisih, ki prihajajo kot dnevnik v dolino vsak dan, a koncem tedna nas razveseli «Domovina» s svojimi raznovrstnimi novicami, različnim gospodarskim, poučnim in zabavnim gradivom. Veliko je prihaja, radi jo čitajo ne le naročniki, ampak tudi drugi, pa še več bi je moralo biti, ko bi vsak napredno misleč storil svojo dolžnost, posebno, ker je naročnina nizka.

GORENJI LOGATEC. Kot morská kača se vleče vprašanje razmejitve z Italijo. Zdaj vržejo med prebivalstvo to vest, zdaj zopet drugo, samo da se ljudje razburjajo; stvar se pa le ne premakne z mesta. Zadnje nedeljo je bil napovedan prihod razmejitvene komisije na sedajšnji mejo. Kljub deževnemu vremenu se je zbralo na licu mesta do 150 ljudi z občinskimi odborom na čelu. Komisije pa ni bilo od nikoder. Pač pa se je menda nahajala v Cerknici. Ali se ne bo konca našemu nepotrebneinu trpljenju? Završite, gospodje, skrajni čas je že! Dajte nam našo katastralno mejo. — Lep uspeh je dosegla naša krajevna

politična organizacija JDS, ki je na pobudo neuntornega drja. Zerjava započela akcijo, da se odpišejo še neizterjani davki izza časa laške okupacije, že vplačani davki pa vpišejo v dobro. Iz Beograda se namreč poroča, da je med našo državo in Italijo v tem oziru že dosežen sporazum in se bodo odpisali vsi še neizterjani davki izza časa okupacije. Gospodu drju. Zerjavu, ki je dal za to akcijo inicijativo in jo je s svojim vplivom tudi podprl, izrekamo tem potom najprisrčnejšo zahvalo. Tako se dela za ljudstvo!

BLOKE. Dolgo časa smo imeli mir v cerkvi pred našim župnikom g. Viktorjem Šviglom. Preteklo nedeljo je pa očitvidno imel majhno jezico in se je znesel nad bloško inteligenco na ta način, da ji je očital, da ni bila korporativno pod vodstvom župana pri velikonočni spovedi. Res, čuden mož je ta naš župnik. Ni dolgo od tega, ko je sam izjavil, da hodi inteligenca le iz hinavstva k zakramentom, sedaj jo hoče pa sam imeti vso korporativno pri sv. zakramentih. Naši inteligenti so ravno radi njega prisiljeni, opravljati svoje dolžnosti v drugih krajih. Prav radi verjamemo, da mu je številna inteligenca na potu, toda gospod naj se kar potolaži, ker njegovih nazorov si niti preprosto ljudstvo noče usvojiti, za inteligenco mu pa manjka še par let šole z odliko. Svojo onemoglo jezo hoče sedaj znesti nad preprostim ljudstvom tako, da mu zabranjuje praznovati žegnanja. Toda tu se je uredal, ker ljudje si žegnanje sami napravijo in so o poteku istega povsem zadovoljni. Pravijo, da vera peša. Pa saj ni nobeno čudo, če gospod knezoškoš postavlja duhovnike po politični zmožnosti in ne po duhovniški. Če se pri našem gospodu lahko govori o zmožnosti, je seveda drugo vprašanje. Edino dober je v računanjih. Drugič zopet kaj več.

KOSTANJEVICA PRI KRŠKEM. V nedeljo 27. aprila se je pred cerkvijo sloveče božje poti Matere božje dobrega sveta na Slinovcih poleg Kostanjevice vršil političen shod SLS. Klerikalni tigri so zbornali svoje somišljenike iz vse Krške doline. Govornik, poslanec g. Sušnik, je naglašal uvodoma, kako vztrajno in po milosti božji se zbira

ljudstvo že več let na tem prostoru na shode. Pozabil pa je omeniti, kako grdo s političnimi shodi se skrini prostor, ki je namenjen češenju Matere božje. Govoril je o Markovem protokolu, Pašič-Pribičevičevi politiki, škodi železniškega materiala, naročtvi stare šare iz Francoske in sploh o vseh starih neverjetnih govoricah, ki so jih zadnje čase že prinesli klerikalni časopisi. Grajal je gospodarstvo posestva Belje, izdatke vojaštva, avtomobile, ki se uporabljajo za prevažanje državnega blaga, zlasti v poštnem prometu, ki so nujno potrebni v krajih, kjer ni železniških zvez, dalje o davkih, uradničtvu ter se s posebnim veseljem vrgel na učitelje, ki ne trobijo v njihov rog, in kazal s prstom nanje kot «centraliste», ki so mu v skrajno oviro. Hujskal je ljudstvo proti njim, češ, da so njih sovražniki, proti katerim je napovedati edino le boj, kar je razpalilo krj v ljudski množici, da se je hotela z dejanskim spopadom maščevati nad učiteljstvom. Mož je iskal opore tudi v dekletih. Njegov uspeh med ženstvom je bil popoln. Ni dvoma, da bi gosp. Sušnik poleg poslaniške službe in agenture za staro šaro še zaslužil patent za izdavanje ljubavnih receptov. Dekleta, pozor! Ako se Vam izneveri fant, obrnite se direktno do poslanca g. Sušnika, kj Vas v kratkem pozdravi! Hvalil se je nadalje celogledu odprave kuluka, reguliranja Save od Krškega, govoril o potrebi električnih naprav, železnice Novo mesto—Brežice, poprave ceste proti Ostrcu, ki vodi na Hrvatsko preko Gorjanc. Stresal je po stari navadi vse mogoče obljube, da bi mu ljudstvo zopet verjelo in ga zopet volilo za poslanca. Pri trjevali so mu le najeti, zvesti, organizirani pristaši, vsi drugi pa so mrmrali praznim obljubam, tako zlasti mnogi kmetje, ki čimdalje bolj spoznavajo klerikalne prevare in tožijo o davkih ter drugih bremenih, ki so večinoma posledica slabe klerikalne politike Markovega protokola. Cesar ni dovršil g. Sušnik, sta nadaljevala kaplan g. Tomazin iz Cerkele in načelnik okrajne kmetčke zveze g. Kuntarič (po domače Puntar) iz Malega Mraševca. Tudi ta dva sta se vrgla s podvojeno močjo na učiteljstvo. Ker tako huj-

prisluškovala, ko sta se Lenard in Uršula znova spravila za mizo k važnemu pogovoru:

«Ti, Lenard,» pravi Uršula prva, «s piččo ne bo nič, Juraj se niti ne zmeni za zdravila.»

«Pa res, kaj je le to, vruga? Dilurka naju je enkrat pošteno potegnila. Toda če smo že pri tem, ti rečem, Uršula, bom jaz segej po drugem zdravilu, ki bo gotovo pomagalo.»

«Mar ga hočeš kar zabosti? ...»

«No, ga pa ne bom, če ti ni prav! Saj lahko sama računaš, kaj pride ... jaz pač računam tako, da morava midva njega uničiti, sicer bo on naju. Pa izbiraj!»

Nato je nastalo vse tiho v sobani. Janko se je odplazil od vrat in smuknil naravnost pod graščakovo posteljo. Ni trajalo dolgo, in priplazil se je Lenard skozi vrata. V levi majhno svetiljko, v desni kratko bodalce, stisnjeno pod rokav. Nežika pa je skočila za omaro in pijani Lenard je ni opazil.

Lenard se je za hip ozrl po dvorani in se nato ustavil ob spečem Juraju. S svetiljko mu je posvetil v obraz in ga zadnjikrat pogledal, kakor da ga je opomnila vest. Nato je nalahno odgrnil odejo in dvignil bodalce, ki se je ostro zasvetikalo v drobnem svitu

male svetiljke. Toda v tistem hipu mu nekaj izpodnese noge in Lenard teledne z vso težo vznak. Janko ga je pod posteljo objel okrog gležnjev in ko je Lenard kakor snop telednil na pod, je bil tudi Janko že na planem in je zavratnemu podležu klečal na prsih. Lenard ni vedel, s kom ima opravka, kajti mala lučica je ob padcu tudi ugasnila. Zato pa so Lenardu šinile iskre, ko ga je Janko neusmiljeno začel biti po glavi. Tudi mu je Janko iztrgal bodalce iz rok in nato jezno izpregovoril:

«Brez vsega greha bi te sedaj lahko sunil v goltanec, toda pomni, pasja duša, jaz nočem prelivati tolovajske krvi!»

Lenard je nekaj nerazumljivega grgral. Medtem je tudi graščaka na postelji prebudil ta ropot in s slabim glasom je vprašal, kaj se godi. Kratko odgovori Janko: «Le mirno, gospod, jaz sem!»

«Ej, ti si, Janko,» ga spozna graščak po glasu, «žeja me, prinesi mi kaj hladilnega!»

To noč nista nič spala Janko in Nežika, bila sta vse ure na nogah. Ko je Janko podrl Lenarda in rešil graščaka, je končno tjetnika dvignil s tal in ga gnal pred grad, kjer mu je zapovedal: «Lopov, nisi vreden, da ti puščam življenje in svobodo, toda naj bo

kakor hoče, izgubi se odtod in ne vrni se nikoli več!»

Lenard se je brez besede izgubil v mrzlo zimsko jutro, Janko pa se je takoj povrnil k bolnemu gospodarju. Med tem ko sta Janko in Nežika sregla Juraju in mu rahljata blazine, je iz gradu za Lenardom pobegnula tudi Uršula, ki je poprej opazovala z line, kako je Janko razljuteno nagnal Lenarda iz gradu. Uršula je v naglici pobrala nekaj dragocenosti in se nato previdno splazila na dvorišču skozi zadnja vrata. Tik pod gradom je še enkrat s pestjo zapretila navzgor, nato se z grozno kletvijo obrnila in pohitela za Lenardom.

Razume se, da je Juraj, ki je tisto jutro znatno okreval, z vsakojakimi vprašanji silil v Janka, da mu je mladenič komaj sproti odgovarjal. Kaj začudeno je gledal Juraj, ko mu je končno Janko razodel vso obširno zgodbo. Osobito ko mu je razložil, kaj se je zgodilo z Milico, je to tako vplivalo na graščaka, da je čutil kakor bi se mu vidno vračale posebne življenske sile v telo. Tisto jutro je graščak Juraj izvedel vse podrobno, kar mu je dotlej bilo prikrito. Težka povest ga je končno utrudila in je znova padel v globoko spanje. Proti popoldnevu je začelo snežiti v debelih kosmih. Graščak Juraj se

skanje razdira temelj izobrazbe naroda ter tako jemlje ugled državnega uradništva, ki vztrajno vrši svoj posel po zakonu, pozivamo prosvetno ministrstvo, da pozove poslanca g. Sušnika, načelnika g. Kuntariča in kaplana g. Tomazina na odgovor, jih pouči, kako naj postopajo proti uradništvu, in tako omeji vsako nadaljnje ščuvanje ljudstva proti državnemu delavcu. Kmetje, delavci, obrtniki in uradniki smo se že naveličali takih poslanskih obljub, hočemo le vedeti, kaj so za nas poslanci storili in kako bodo zastopali ljudstvo v Beogradu. Ljudstvu se odpirajo oči, hoče misliti in delati trezno, samostojno ter brez političnih priganjačev in hujskačev. Svetovna vojna nam je pustila dovolj zlih posledic, zato je treba zopet misliti trezno in gospodarsko, da pomagamo brez sovraštva drug drugemu in se zedinimo k skupnemu delu. Poverili bomo tistemu svoj glas, ki bo v tem zmislu delal, nikdar pa ne onemu, ki hoče s silo stopiti na krmilo in sejati sovraštvo med narodom. Vsaka sila do vremena. Hujskačev in koristolovcev ne maramo več.

ŠT. PETER PRI NOVEM MESTU. Da se iz naše fare tako malokdaj kaj čita v «Domovini», je vzrok, ker smo mi strogo farovski ter nam je pod smrtnim grehom zabranjeno, brati «Domovino». Pri nas je še mnogo takih ljudi, ki mislijo, da je samo to istina, kar so «Gspuť rakl». Imamo še druge sitnosti. Imeli smo dolgo zimo in deževno, hladno pomlad, vendar se naše Marijine device lepo razcvitajo, nekatere še preveč. Pri naših vrljih Orlih se najde včasih tudi kakšen prav podjeten fantiček. Tako je pred kratkim nadebudni Orel, cerkveni pevec in Marijin sin izmaknil svojemu gospodarju g. Francu Florjančiču, pri katerem je stanoval, 12.000 K ter večji del tega denarja pogнал v veseli družbi. To je bilo v gotovi ponočni družbi. Popivanje je bilo prav veselo, saj je vrli naš deseti bratec radodarno odpiral ukradeni mošnjček. Sreča pa mu ni bila mila. Na cvetno nedeljo so prišli orožniki, zvezali mu peroti, akoravno je bil že precej oskuben, in šli smo v novomeške ječe. Pri njem so našli samo še 3000 K, vse drugo je

je v tem osvežujoče naspal. Ko se je prebudil in opazil čuječega Janka ob sebi, mu je začel žalostno govoriti:

«Škoda, da se je vreme sprevrglo. Še danes bi ti, Janko, v spremstvu hlapcev pohitel poizvedovat za mojo ljubljeno hčerko. Ej, da še nisem zdrav, kako rad bi pohitel z vami in kmalu bi vsa stvar bila srečno rešena. V takem vremenu pa tudi vam ne kaže jezdit. Toda upajmo, da se vreme do jutri popravi in da se meni vrnejo potrebne moči.»

«Le brez skrbi, gospodar! Par dni sem ali tja. Verjamete lahko, kakor sem tudi jaz zanesljivo poizvedel, da se Milica nahaja v prav varnem zavetju. Za enkrat, mislim, je dobro kakor ste mi tudi vi pritrdili, da sem ta dva vragova, ki sta vam stregla po življenju, odpravil z gradu.»

«Dobro je tako, dragi Janko. Obljubil sem ti plačilo in vedno ti ostanem hvaležen, da si mi ubranil življenje.»

«Veste, gospod, vašo soprogo sem sovražil že od tistih strašnih trenutkov, ko smo po njeni strogi zapovedi morali zakopati Milico. Že takrat se mi smrt ni zdelo pravična, ker je vse bilo tako skrivnostno in

šlo rakom žvižgat. Tako je usojeno desetemu bratu, da mora zapustiti svoje bratce ter iti na vandranje. Kdaj se zopet vidimo? — Bog živil!

DRAGATUŠ. Naša šola je nabrala letos za neodrešeno deco 324 K v obliki piruhov. Zahvaliti se je tem potom mladini in posebno tudi staršem, ki uvidevajo, da se na naše brate trpine ne sme pozabiti. — 30. aprila se je pri nas vreme zelo kruto poigralo. Padala je takšna toča, kakršne niti starejši ljudje ne pomnijo. Kar je dobila zelenega in cvetočega, je uničila. Tudi strela ni mirovala. Treščila je v neko zidanico in jo zažgalo. V naši sosednji občini pa je uničila nekemu posestniku kar tri strehe. Res kruto je bilo slovo letošnjega aprila!

DRAGA. Svoječasno smo čitali v «Domovini» dopis, ki govori v Petru Zgagi, Juriju Zimzelenu in Tonetu Velikonji. Ne vemo prav, kam meri ta dopis. Verjetno je, da ne gre na pravi naslov. Želeli bi zvedeti natančneje, kaj misli dotični dopisnik s svojim «tschitsch» ali «čič» in kaj o onih treh imenih.

BLANCA PRI SEVNICI. Na belo nedeljo nam je v podružnici sv. Kancijana g. kaplan oznanil političen shod na Blanci. Kaj je tega gospoda premotilo k temu, nam ni znano. Toda po našem mišljenju bi bilo bolje, da si je to premislil, ker tukaj ne zahajamo več poslušat klerikalnih otrobov. Po maši se je oglašil pred cerkvijo neki možak, doma z visokih hribov, kjer ni vaje lepих cest in pravih poti: «Shod, ki so ga gospod oznanili, se ne bo vršil na Blanci, temveč kar zdaj tu pri cerkvi!» In res je takoj dvignil glavo neki klerikalni odposlanec Kranjc iz Maribora. Kaj je vse govoril, nam ni znano, ker smo ga takoj zapustili. Ljudstvo je šlo po stari navadi domov, ne da bi se na takem shodu družilo s klerikalnimi priganjači. Morda je hotel povedati, kako so klerikalni tigri napravili kuluk in petkratne davke. Pa če bi ga o tem poslušali, bi mu že povedali svoje, a si glavno besedo raje prihranimo za volitve, ko bomo volili demokrate! Ljudstvo se je mnogo pogovarjalo o tem in je videti, da bo pri volitvah pametno obračunalo s kleri-

brez vsakega žalovanja. Ko pa sem prisluškoval Dihurki in iz njenega mrmranja razbral, da sta bila gospa in Lenard z njo domenjena, sem sklenil: Ti bom pa jaz malo vodó kalil, kakor se mi je zdaj tudi obneslo.»

Nikoli si pretkana Uršula ni mislila, da se ji bo štrana tako naglo zapletla. Ko se je ponoči Lenard podal k moritvi, je ona čakala v naslanjaču v mali dvorani in srce ji je burno tolкло v pričakovanju, da se Lenard vrne s krvavim bodalom ter morda poreče: «Upihnil sem mu luč življenja, nama pa odprl vrata v popolno srečo . . .» Dolgi in mučni trenutki so bili.

Naenkrat so se z močnim truščem odprla vrata, Janko je pritiral Lenarda in ga gnal skozi sobano ter rezko govoril: «Pobral se boš, zahrbtnik, pri tej priči iz gradu, pa da se ne vrneš! . . .»

(Dalje prihodnjič.)

Profesorska tolažba.

Postrešček: «Preklemano je bil težak ta kovčeg!»

Profesor: «Zadovoljni ste lahko, gospod postrešček, da ste se spotili. Vi ne veste, kako je to zdravo.»

kalnim tigri, ki so ga doslej sleparili. — Naročnik.

HRASTNIK. K nam je došel pred nekaj leti krojač Arnšek, ki se je po dolgem kolebanju sem in tja podal klerikalcem. Ker se ni od naprednjakov nihče zanimal za društvo stanovanskih najemnikov, se ga je poprijel on in izvoljen je bil tam za predsednika. Kot tak je pričel šikanirati hrastniške hišne posestnike v taki meri, da se je zameril celo svojim somišljenikom. Oni dan je dal zasesti neko ponoči izpraznjeno stanovanje še isto noč brez vednosti gospodarja od nekega svojega somišljenika, katerega je pa morala seveda postaviti občina na cesto. Kdo je kriv, da je mož, ki je prej imel stanovanje, sedaj brez njega? Ali ne ta domišljavi krojač, ki meni, da bo plesal ves Hrastnik po njegovi razglašeni piščali? Kakor pa nastopa ta človek proti naprednim hišnim posestnikom, prav tako priganja tudi najemnike, ki niso njegove stranke. Baš te dni se trudi, da vrže na cesto rudiškega uslužbenca, katerega črti le zato, ker je demokrat. Ta zadeva je pa šla do upravnega sodišča in uverjeni smo, da bosta krojač in njegov zaščitnik, ljubljanski g. Goršič, vsak za en nos bogatejša.

TRBOVLJE. Zdravnik dr. Jenšterle se je vrgel z vso vnamo na agitacijo za občinske volitve. Obletal je v družbi nekega kaplana že vse okoliške vasi ter udarjal z vso silo po teh nesrečnih demokratih, ki so tako nesramni, da hočejo ljudem dobro. V Praprotnem je nameraval podpisati neki posestnik demokrasko listo, pa sta prišla omenjena agitatorja k ženi in očetu dotičnega ter pritiskala na ta dva toliko časa, da sta obljubila pregovoriti sina, oziroma moža. Oče je zdihoval, češ, kdo bo prišel k meni, če bom bolan, ako se zamerim kaplanu in zdravniku, toliko časa, da je mož odnehal in podpisal klerikalno listo. Očetu bi mi povedali, da bi prišel v nebesa tudi, če bi podpisal sto demokraskih list, brez odveze kakega ne baš najvzlednejšega kaplana. Glede zdravnika pa rečemo, da imamo o možganih vsakega klerikalnega inteligenta svoje posebno mnenje. To mnenje je zlasti za zdravnike-klerikalce uničevalno. — Trboveljski pristaši proslulega Korena agitirajo za Korena z vsemi mogočimi lažmi. Tako trdijo tudi, da je on pridobil občini znane milijone. Da se ne bo v tem oziru še nadalje tavalo v temi, bodi povedano, da se ima trboveljska občina zahvaliti za one milijone dvema demokratoma, in to sta laški župan g. dr. Roš in trboveljski učitelj g. Plavšak. Kakor že vtakne advokat vsepovsod svoj nos, tako ga je vtaknil tudi v to zadevo, in to v času, ko se Korenu še sanjalo ni o kakih milijonih, ki nekje leže in so prav za prav last trboveljske občine. Zadeve sta se lotila vzajemno z g. Plavšakom in dosegla to, da so se priznali milijoni občini. Vzlic vsem pritiskom se denar od neke znane osebe v Ljubljani dolgo ni hotel izplačati; rešitev je dospela slučajno takrat, ko je bil gerent Koren. Prišel je torej do slave v trboveljskih milijonih prav tako po nedolžnem kakor Pilatuž v sveto vero.

SLADKI VRH. Prvi maj — praznik dela — je delavstvo SSDU tukajšnje tovarne papirja in lepenke proslavilo prav lepo. Napravilo je obhod od tovarne do Marije Snežne z godbo in zastavo. V gostilni Janšnik je bilo zborovanje, ki je bilo jako dobro obiskano. Za tem je sledila zabava, ki je potekla mirno in prijetno. Delavstvo se zahvaljuje obratovodji v tukajšnji tovarni, inženjerju g. Hajdu, za prispevek za godbo.

ŠMARJE PRI JELŠAH. Dopisnik «Slovenskega gospodarja» od 24. aprila se je precej vsekal in zlagal, da tamošnji klerikalni konzum vse poceni prodaja in celo ceneje kakor trgovci, posebno pa, da se je poskrbelo za zelo ceneno galico, katero so prodajali svojim članom po 39 do 40 K. Mi kmetje, ki nismo člani te klerikalne družbe, smo kupili galico in jo še bomo kupili pri trgovcih, in sicer po 36 do 37 K, in to najboljšo $\frac{98}{99}$ %. Tisti srečni kmetje, ki so člani v konzumu in ki so tako poceni kupili, se sedaj grozno jezijo, da so temu krščanskemu konzumu tako nasledili; pravijo, da bodo drug za drugim baje odstopili iz te družbe, ker dobe pri trgovcih boljše in cenejše blago ter tudi ni treba pri trgovcih nič jamčiti za kakšno izgubo, ki eventualno pri konzumih lahko nastane, kakor se je to zgodilo pri ravno takšnem klerikalnem konzumu v St. Juriju ob juž. žel., kjer so kmetje morali po polomu konzuma plačevati debele novce. No, tam ne bo nikdar več konzuma; kmetje so napravili izborno šolo, da ne gre vse tako lahko in da je za tako stvar tudi potrebna sposobnost.

MALA NEDELJA. Tukajšnje Narodno kulturno društvo priredi ob priliki prvega nastopa malonedeljske godbe dne 18. t. m. točno ob 3. uri popoldne v društvenem domu in pred njim pri Mali Nedelji ljudsko veselico z veliko javno tombolo. Glavni dobitki so štirjak vina, seženj drv, sukno za obleko, sodček piva, plašči za kolesa, fini ženski čevlji in še okrog 400 večjih ali manjših dobitkov. Karte za tombolo se dobijo pri vseh društvenikih in trgovinah v predprolaji po 4 Din komad in se priporoča, da si jih vsak čimprej preskrbi. Po tomboli je prosta zabava z godbo, plesom, šaljivo pošto itd. Prireditelj se vrši ob vsakem vremenu. K obilni udeležbi vse vabimo — nihče naj ne zamudi, poskasiti svojo srečo.

PRİHOVA PRI KONJICAH. Mislim, da iz našega kraja še niste dobili dopisa. Pa da ne boste mislili, da tukaj nič ne vemo za vas list, se moramo oglasiti. «Domovino» pridno čitamo, saj je edini list, ki si še upa povedati resnico, kajti klerikalni listi lažejo kakor njihovi poslanci. To smo spoznali tudi mi, dosedanji zagrizeni klerikalci. Žal, za enkrat prepozno. Kaj si je prizadeval naš g. župnik ob volitvah, o tem povemo prihodnjič in še kaj drugega: n. pr. o letošnjem plačilu kopačev v farovžu, o novem društvenem domu itd. Na svidenje! — Opazovalec.

SV. TOMAŽ PRI ORMOŽU. Malokdaj se kaj sliši, še manj pa čita o našem kraju. Tokrat pa se moramo oglasiti v dragi «Domovini», da posvetimo med tukajšnje pobožnjake, ki jih pa bolj po pravici imamo za vrazjake. Lahko bi predvsem za primer navedli dve hiši v spodnjem delu naše župnije, ki strašno čútita tako vrazjo pobožnost. Tam namreč gazduje neki mož, ki se ima za zelo pravičnega in resnicoljubnega, ker hodi redno v cerkev in pridige poslušar, na domu pa povzroča razprtije in težave, kjer le more, četudi ni gospodar. On se vedno ravna po besedah sv. evangelija, ki pravi, da ptice pod nebom ne sejejo in ne žanjejo, pa vendar žive. Razmere, kakor jih ta pobožni mož povzroča, so vredne graje. Je pa še tudi drugače marsikaj narobe po naši fari. Pa se bomo še ob priliki zglasili, če nam boste dali prostora.

CERŠAK. Prišel je naš dan prvi maj, ki smo ga že vsi komaj čakali, a prišle so tudi bedaste izjave naših tovarišev-delavcev, ki so somišljeniki klerikalne stranke. Posebno

bahato se je postavil naš Ivanček K., delavec, posestnik in tudi čevljar v Ceršaku, ki je rekel, da z demokrati 1. maja ne gre v cerkev. Sicer smo pa tudi brez njega opravili. Samo nekaj naj dovoli, da ga vprašamo: ko se je ustanovila delavska stranka «Unija», kaj ste tedaj govorili? «Ta stranka je za nas, ta nam bo pomagala do večjega komada kruha.» Toda, ko ste dobili večjo plačo, ste v zahvalo pozabili na stranko in se pridružili demagogom. Naj si Hanzek samo to zapomni, da demokrati ne bodo nikdar propadli, ker oni so na pravi poti, oni so naprednjaki in ne zapečnjaki kakor klerikalci. — Še ena oseba je odpirala po nepotrebnem usta ter rekla, da bi šli raje poslušat Žebota na njegov shod, ki ga je priredil v nedeljo pred 1. majem, kakor pa Srbe častit za prvega maja. Dotični osebi povemo, da dobi drugič po dolgem jeziku. Končno pa 1. maj ni nikakršen srbski praznik, ampak praznik dela in delo moramo najbolj spoštovati, kajti kjer ni dela, tam ni jela. Seveda 1. maj slavijo tudi Srbi, in ves zunanji svet. No, pa z bogom, Hanzek in dotična oseba, in da ne bosta še kakšne bedaste zinila. Če hočeta še kaj več slišati, se lahko v kakšnem listu oglasila, mi bomo že odgovarjali. Na svidenje! — Vajin dober opazovalec.

Kmetijski pouk

ČIŠČENJE TRAVNIKOV OD PLEVELA.

Če hočemo naše travniške pridelke izboljšavati, potem moramo travnike tudi čistiti od plevelnih rastlin. Po naših travnikih je vse polno in raznega plevela. Ta plevel je škodljiv v dveh ozirih. Prvič nam znižuje tečnost, okusnost in pridelok krme, drugič nam pa izpodriva dobre trave in detelje. Škodo, ki nam jo na ta način povzroča, je velika in od leta do leta večja.

Do sedaj nam ta plevel ni bil dosti mari. Pustili smo ga, da se je nemoteno širil. Z naprej ga moramo pa preganjati. Tudi naši travniški pridelki se morajo na to stran izboljšavati. Travniška ruša bodi iz gostih trav in detelj in dobrih travniških zelišč, ne pa iz plevela.

Po naših travnikih raste enoleten in večleten plevel, ki se množi s semenom ali pa s koreniki itd. Poleg nedolžnega mahu, ki pokriva v premnogih legah vsa travniška tla, moramo zatirati raznovrsten drug plevel, ki se šopiri po travnikih. V mislih imam danes posebno tisti plevel, ki ga je treba spomladi pred košnjo zatirati, da se ga polagoma znebimo ali pa da ga v dosedanji škodljivosti omejujemo. Pletj je treba med drugim sledeči plevel: podlessek ali ušivec, škavje (konjski ščap, kodrastolistno kislico) skrobotec ali lošec, navadni regrat (če se je preveč razmnožil), zlatice, pasji petersilj, hrebelje, v otavi pa divje korenje itd.

Vse te rastline so plevelne in škodljive, če se nam po travniku preveč razmnože. Tudi navadni regrat, ki daje sicer okusno in mlečno krmo, dokler je mlad, ki pa v košnji skoraj nič ne pomeni in nam dela škodo s tem, da se silno širi in izpodriva druge dobre trave. Podlessek in konjski ščap naj se prujeta. Zlaticam naj se obžanjejo svetne glave, da se ne morejo po semenu na novo zasejati, in tako tudi drugemu enoletnemu in dveletnemu plevelu kakor n. pr. skrobotcu, regratu, trebelju, divjemu korenju itd. Skrobotec, ki je jako škodljiv, bi se lahko zatrl, če bi ga redno pokosili, preden gre v cvetje. To storimo

toliko laže, ker nam dela po travniku cela gnezda.

Veliko dobrega se bo dalo doseči, če bomo začeli tudi naše travnike čistiti od plevela. Dvignili bomo na ta način ne le pridelok krme sploh, ampak izboljšali bomo tudi vrednost in tečnost pridelane krme. Če bomo naše travnike obenem tudi gnojili, se bo ruša v vsakem oziru izboljšala in bo izgledala vse drugače kakor izgleda danes. Čiščenje travnikov od plevela bo pa k temu veliko pripomoglo!

Gospodarstvo

TRŽNI PREGLED.

ZITO. Kupčija slaba. V Vojvodini so bile zadnje dni nastopne cene: pšenica 320 do 325 Din, turščica 227 do 235 Din, oves 255 do 260 Din, fina bela moka 500 do 510 Din, fižol 700 do 710 Din, otrobi 210 do 215 Din za 100 kg na debelo.

ZIVINA. Na zadnjem zagrebškem sejmu so cene boljši živini poskočile, a ostali živini ostale neizpremenjene. Cena za kg žive teže: voli prvovrstni 15 do 16 Din 50 par, drugovrstni 13 do 14 Din, tretjevrstni 11 do 13 Din, krave prvovrstne 13 do 14 Din, drugovrstne 11 Din 50 par do 12 Din 50 par, tretjevrstne 11 Din do 11 Din 50 par, teleta 12 Din 50 par do 15 Din, svinje pitane 17 Din 50 par do 18 Din 75 par, nepitane 16 Din 25 par do 17 Din 50 par. — Konji so se trgovali za komad: težki tovarni po 12.000 do 15.000 Din, lahki po 10.000 do 12.000 Din, kmetijski po 6000 do 8000 dinarjev.

KRMA se je tržila na zagrebškem sejmu: navadna detelja po 133 do 190 Din, lucerna po 132 do 190 Din, boljše seno po 114 do 143 Din, slabše po 85 do 113 Din, prešano po 150 Din, slama po 100 do 125 Din.

= **Vrednost denarja.** Na zagrebški borzi se je dobilo 7. t. m. (v devizah): 100 avstrijskih kron za 11 $\frac{1}{2}$ pare, 100 italijanskih lir za 360 do 363 Din, 1 dolar za 79 Din 65 par do 80 Din 65 par, 100 češkoslovaških kron za 235 Din 25 par do 238 Din 25 par.

= **Takse na točenje «pod vejo».** Ker je mariborsko finančno ravnotejstvo začelo na podlagi novega zakona o taksah zahtevati tudi od točilcev «pod vejo» tak g. dr. Gregor Žerjav posredoval pri pristojnih uradih in tudi pri ministru trgovine in industrije g. drju. Krizmanu, da se taksa od točilcev «pod vejo» ne pobira. — Točenje «pod vejo» ni nikaka obrt in tudi trajala le nekaj dni, zaradi česar je zahteva takse od vinogradnikov nezakonita. Gospodu drju. Žerjavu se je z merodajnega mesta obljudilo, da se bo zadeva ugodno rešila.

= **Vinarska in sadjarska šola v Mariboru** je izdala prospekt, vsebujoč zgodovinsko črtico in splošno uredbo tega najstarejšega slovenskega kmetijskega zavoda, pogoje za sprejem učencev in praktikantov itd., kar mora zanimati napredne kmetovalce, kojih najboljše sinovi se naj strokovno izobrazujejo v kmetijskih šolah. Sedemnajst slik predčuje razne objekte vinarske in sadjarske šole. Ta prospekt znači nekak mejnik v razvoju 52 let starega zavoda. Dobiva se pri ravnotejstvu vinarske in sadjarske šole v Mariboru proti plačilu 5 Din za tiskovni sklad, za kar se preplačila hvaležno sprejemajo.

Beležke

† **Klerikalni gresi.** Grešnik, ki ima od zločinov dušo vso črno, kriči in razbija, da bi prevpil svojo težko vest. Takšni so tudi naši klerikalci, ki so črni in obupani zaradi svojih neštetihi političnih polomij. S svojo glupo politiko v Beogradu so nam prinesli kuluk, katerega so morali odpraviti samostojni demokratje, nadalje so povzročili klerikalci s politiko Markovega protokola povečanje davkov, taks in železniških tarif, s čemer so pripomogli do naraščanja draginje. Tako so klerikalni tigri izpožnili svoje obljube ob lanskih volitvah. Nazadnje pa so klerikalci hoteli priti še v vlado, da bi še globlje zasadili svoje tigrovske kremplje v ljudsko meso. Ker se jim je ta nakana, hvala Bogu, izjalovila in so prišli v vlado namesto njih samostojni demokrati, kriči sedaj farovško časopisje, da so demokrati — izdajalci. Najbrž zato izdajalci, ker so onemogočili v Sloveniji nadvlado stranke, ki ima na svoji grbi tekem za njih 30 let toliko političnih zločinov, hudobij in umazanosti kot menda ne kmalu kakšna stranka na svetu. V vrstah klerikalne stranke se nahajajo najneestrpnejši, najzlobnejši in najstrupenejši politiki, ki zastrupljajo dušo našega naroda, da danes mnogokje preprosto ljudstvo napačno pojmuje Kristusove nauke in zamenjuje z ogabnim in sramotnim pisanjem klerikalnega časopisja. Pred vojno in med vojno najzvestejši hlapci habsburških trinogov, po vojni pa izpodkopalci naše mlade države, bili so med povzročitelji svetovnega klanja, farovski gospodje so molili za zmago trinoškega orožja, klerikalno časopisje je pozdravljalo vojno in pozivalo naše ljudi na najkrutejše klanje. Vedno in vedno so bili klerikalci enaki in vedno zopet so jim nasedli preprosti ter nevedni ljudje, katere so držali farovski s pomočjo zlorabe vere pod svojo komando. Danes se med slovenskim ljudstvom že precej svita, zato tudi upamo, da se bo zjasnilo, kdaj da bomo enkrat rešeni grozne klerikalne more.

† **Avtonomistični republikanci.** Stipa Radić dobiva v Sloveniji sebi vrednega apostola, ki snuje človečansko in mirotvorno republikanstvo. To je Albin Prepeluh, ki izdaja širokoustnega «Avtonomista» in poje Radiću večno hvalo. Kdo je ta Prepeluh? O njem se malokaj vé, toda tisto, kar se vé, je zadosti. Prepeluh je bil svoje čase in tudi še po pravnarstvu strahovit socialni demokrat. Ko so se tam na barki začele lomiti deske, je vrgel rdečo zastavo mednarodnosti v koruzo in postal najhujši avtonomist pod zaščito klerikalne stranke. Zato je spočetka njegov «Avtonomist» krčevito zagovarjal politiko klerikalnih tigrov. Toda tudi ta vzajemnost je minila in Prepeluh jo je prvi popihal s potapljajočo se klerikalne barke. Zdaj je postal Radićev privrženec, preobrača klerikalne puntarje v Radićeve republikanske soldate in računa, da bo vsaj na ta način pri prihodnjih volitvah zlezal za poslanca. Klerikalci se nad nehvaležnim Prepeluhom in njegovim kričavim «Avtonomistom» strašno jezijo ter ga proglašajo za izdajalca. Mi pa pravimo: kogar še doslej ni srečala pamet, ta naj gre volit klerikalne tigre ali pa Prepeluha, je vseeno.

Tedenske novosti

• **Pofovovanje naše kraljeve dvojice v Pariz.** Dne 25. maja dospela kralj Aleksander in kraljica Marija v Pariz. Kraljevo dvojico

bosta spremljala ministrski predsednik in minister za zunanje zadeve. Kraljeva dvojica ostane v Parizu do 29. maja ter se vrne potem v Beograd.

• **Odlikovanje naših dobrovoljcev.** Predsednik češkoslovaške republike dr. Masaryk je podelil 100 jugoslovanskim dobrovoljcem, ki so se borili za osvoboditev obeh držav na solunski in sibirski fronti odlikovanje češkega vojuega križa. Med odlikovanimi se nahajajo tudi Slovenci, katerim je češkoslovaški generalni konzul dr. Beneš podelil v petek visoko odlikovanje. Odlikovani so bili: Stane Vidmar, Ljudevit Vagaja, Janko Bukovec, Franjo Perič, dr. Gašper Pekič, Blaž Logar, Josip Gerča, Ljudevit Pučelj in Valentin Starman.

• **Jubilej pevskega društva «Slavec».** Preteklo soboto in nedeljo se je vršila v Ljubljani proslava 40letnice marljivega pevskega društva «Slavec». V soboto se je vršil slavnostni koncert, v nedeljo pa v dvorani Narodnega doma slavnostni občni zbor, ki ga je vodil dolgoletni društveni predsednik gospod Dražil. «Slavec» je sprejel ob tej priliki nebroj ustnih in pismenih čestitk od raznih kulturnih institucij.

• **Zgradba doma Sokola I na Taboru v Ljubljani** je napredovala do prvega nadstropja. V prihodnjih dneh se prične s polaganjem betonskega zidu v prvem nadstropju. Ostrešje je že dovršeno in čaka samo, da bo dokončano zidovje do ostrešja, da se streha nato takoj postavi. — Te dni začne Sokol I s širšimi sestanki v svrhu priprave proslave o binškošnih v podrobnosti. Poročila z vseh pokrajnih države, ki dohajajo Sokolu I, pričajo, da vlada za dom na Taboru veliko zanimanje in bo udeležba pri svečani vzidavi spominskih kamnov dne 9. junija (binškošni ponedeljek) ogromna.

• **Društvo za konjske dirke v Ljutomeru,** ki obstoja že 49 let, priredi v nedeljo dne 11. t. m. svojo vsakoletno spomladansko kasačko dirko, združeno z dirko v galopu na dirkališču žrebarne Cven pri Ljutomeru.

• **Dvorazredna šola v Mostah pri Komendi.** Na ponovno prošnjo načelstva JDS je prosvetni minister g. Svetozar Pribičević dovolil ustanovitev dvorazredne ljudske šole v Mostah pri Komendi.

• **Breskve in grozdje na zagrebškem trgu.** Neka trgovinska izložba v Zagrebu vzbuja te dni mnogo pozornosti, ker se nahajajo v njej grozdje in sveže breskve. Breskve, ki so nenavadne velikosti in temnordeče barve, so dospele iz Kalifornije, odkoder je tudi grozdje. Kilogram breskev stane 250 dinarjev (komad približno 50 dinarjev), grozdja pa 100 dinarjev. Cene so torej tudi ameriške.

• **Prva žena — duhovnik.** V občini Prios v Vojvodini je nedavno pridigovala kot prvi reformistični duhovnik Olga Novak. Po pridigi pa je orožništvo njo in še nekega drugega duhovnika aretiralo radi političnega hujskanja.

• **Snaha iztrgala tašči jezik.** Pred sodiščem v Smederevu je bila te dni vdovica Petrija Nikolić obsojena na pol leta ječe, ker je svoji tašči iztrgala jezik. Petrijin mož je padel v vojni. Odslej je tašča neprestano nadlegovala Petrijo, da se izseli. Začela je spletkami in je snaha opravljala, kjer je le mogla. Nekega dne je Petrija v prepiru vrgla taščo ob tla in jo vlekla za jezik, da se je res odtrgal v korenju in postal še daljši. V bolnici so tašči jezik prišli nazaj in zdaj govori jecljajoče.

• **Incident na grobu, ali zakaj vera pešal** Pišejo nam: V Trbovljah smo pokopali nedavno sina spoštovane rodbine. Oče je kot zaveđen Ceh vzgojil tudi sina v sokolskem duhu. Na grobu se je po stari navadi poslovil praporščak od mrtvega brata-Sokola. A komaj je začel govoriti, ga je ustavil mladi novopečeni kapitan in vprašal, ali ima dovoljenje. Neustrašeni praporščak mu v splošnem razburjenju množice zabrusi resnico v obraz in se v lepih besedah ob odprtem grobu poslovil v imenu društva. — **Paran sv. Martina.**

• **Zoper slabokrvnost, slabo prebavo in oslabele vsake vrste** priporočajo zdravniki najbolj aromatično železnato tinkturo, ki jo izdeluje lekarna «pri angelu varhu» na Vrhniki. Je izvrstnega okusa, ne kvari zob in jo uživajo odrasli in otroci z najboljšim uspehom. 1 steklenica (1/2 l) stane 20 Din. Razpošilja se vsaka količina, priporočljivo pa je zaradi cenejše poštne naročiti vsaj 3 steklenice naenkrat. Zahvale na razpolož! Pišite na lekarnarja Hočevarja na Vrhniki!

Iz raznih krajev

• **V Mednem pri št. Vidu** je vlomil neznan lopov v trgovino in gosilno g. Janka Cirmana ter odnesel štiri pare moških in tri pare ženskih čevljev, nekaj sira, salam, sladkorja, mila, 2 škatli cigaret, 2 kg kruha in nekaj denarja.

• **V Sodražici** se je v soboto vršila lepa slovesnost. Ob priliki zborovanja učiteljskega društva je kočevski okr. glavar g. Logar izročil domačemu nadučitelju gosp. Mihajlu Vrbiču red sv. Save. — G. Vrbič deluje že skoraj 40 let uspešno na prosvetnem in gospodarskem polju sodraške občine.

• **Na Skaručini** se je splazil ponoči v župnišče potepuh Franc Svobljak iz Skofje Loke ter si nabral nekaj plena, s katerim je neznanokam izginil.

• **V Žizmaricah** je požar vpepelil hišo in gospodarsko poslopje Hele Kovač. Gasilno društvo je razširjenje ognja na bližnja poslopja preprečilo.

• **V Gornji Gomili** je neznan zlikovec vlomil v hišo Franceta Pleskoviča, a so ga pravočasno pregnali. Zato je pa še istega dne vdrl v hišo Martina Bukšeta v Dolenjem Maharovcu ter odnesel nekaj gotovine, oblike, pištolo in dve hranilni knjižici.

• **V Brežicah** je bila te dni aretirana 24-letna samska Marija Černelc z Malega vrha ki je dne 17. aprila v gozdu povila živo dete ženskega spola. Dete je zagrebala v neki mlaki, kjer ga je po dolgem iskanju našel orožnik Stepančič. Detomorilko so oddali v celjske sodne zapore.

• **Na Vranskem** je bil izpod kozolca nekega posestnika ukraden vojaški trenski voz z visokimi kolesi. Voz so sledili v Savinjsko dolino. Bajce je tatvino izvršil neki sejmar, ki je bil dan poprej na sejmu na Vranskem.

• **V Šmarji pri Jelšah** se je obesil iz neznanega vzroka postaja načelnik Krančar.

• **V Pišecah** je umrl tamkajšnji župnik g. Anton Srabočan, rodom iz Celja. N. p. v m.!

• **V Križevcih pri Ljutomeru** je hlapec, uslužben pri g. dr. Lebarju, vdrl v stanovanje oskrbnika g. Kardinarja in ga ubil s krampom. Morilec je nato zbežal v gozd, a ko je videl, da so mu za petami, je hotel izvršiti samomor s prerezanjem žil. Poslati so ga najprej v bolnico, odkoder pride radi svojega zverinskega zločina pred sodišče.

* Na Kamenščaku blizu Ljutomera so nabujskani možje in žene ubili dva Rusa, ki sta bila zaposlena pri gradnji železnice. — Kamenščak je ena najbolj zagrizenih klerikalnih občin. Aretiranih je bilo že več rogoviležev.

Sokolstvo

Sokolski Tabor. Sokol I priredi v nedeljo dne 11. t. m. na Taboru na čast gostom in dobrotnikom koncert, ki bo trajal od pol štirih do sedmih zvečer. Pri tej priliki bo tudi razkaz stavbe in razlaga načrtov. Prijatelji in dobrotniki Sokola I, ki jih zanima gradba Sokola I, so vabljeni polnoštevilno h koncertu in ogledu gradbe in načrtov.

Sokol Ježica. V nedeljo dne 11. t. m. se vrši župni pešizlet. Odhod izpred «Ruskega carja» ločno ob tričetrt na pet zjutraj. Podrobnejši podatki so objavljeni v društveni sobi.

Berite tudi «Domoljuba», «Stražo», «Slovenca», «Slovenskega Gospodarja» in druge tako zване katoliške časopise, ki izhajajo pod nadzorstvom škofov, ako se hočete na lastne oči prepričati, kako polni laži, častikraje in obrekovanja so ti listi, in da sami vidite, kako duhovščina zlorablja vero in cerkev za posvetno politiko. Primerjajte «Domovino» s klerikalnimi časopisi in sami razsodite, kje sta resnica in poštenost!

To je naš odgovor na «Domoljubov» poziv, da naj ljudstvo ne čita «Domovine».

Vera v čaravnice

Tudi vera v čaravnice je držala v napačnosti ves srednji vek ter zahtevala neštivilne človeške žrtve. Papež Janez XXII. (1316 do 1334) je izdal bulo, v kateri je ukazal preganjati in pobijati čaravnice ter zapleniti njihovo imetje.

Cerkev si je mislila čaravnice tako-le: 1.) čaravnica se druži s hudobnim duhom, da bi s čaravnimi sredstvi škodovala ljudem; 2.) leta po zraku ter se udeležuje ponočnega rajanja hudičev, se posmehuje Kristusu ter prešustvuje z demoni; 3.) zna se izpremeniti v živali.

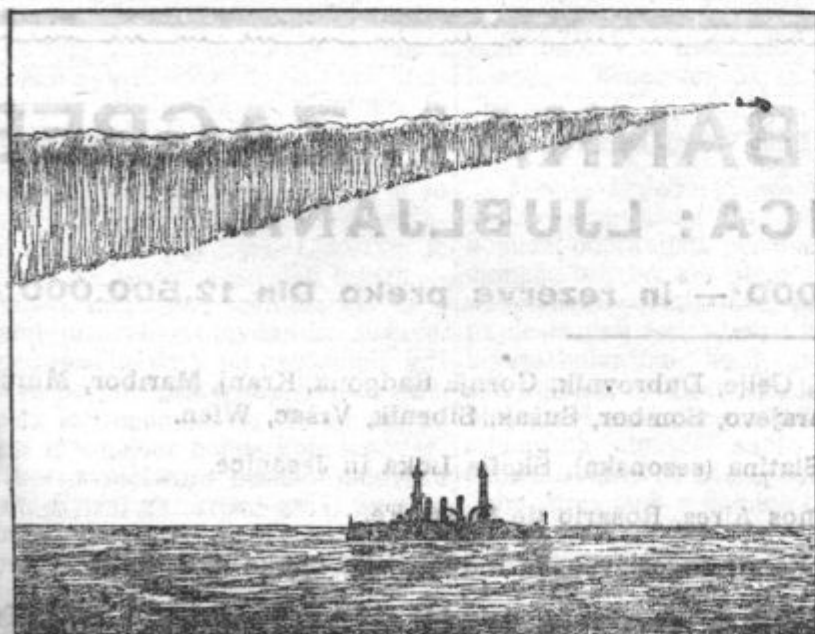
Papež Gregor IX. (1227—1241) popisuje čisto resno v neki svoji buli, kako časti narodič Stedingov, ki prebiva ob reki Veseri ter je osumljen krive vere hudiča, ki je baje tak kakor krastača, ki je včasih velika kot gos, in pravi, da ji obljubljajo zadek. Včasih se jim zopet prikaže hudobni duh v podobi mačka ali psa, kadar zborujejo. Inocencij VIII. je svojo bulo «Summis desiderantes» iz leta 1484. dekretiral vero v čaravnice kot cerkveno dogmo. — Cujmo še, kaj je napisal o čarovništvu katoliški duhovnik P. Žák v svoji «Katoliški dogmatiki», del III., str. 150.: «Strašen, v svetovni zgodovini edin zgled, kam lahko zablodi praznoverje, je sežiganje čarovnic, ki je nastalo na koncu srednjega veka v Nemčiji. V tej strahoviti dobi se je grešilo s prazno vero v brezprimerno moč hudiča, z nevednostjo v najpreprostejših in temeljnih dušeslovnih resnicah, z zločinsko lahkomišelnostjo in nerazumljivo zatemnelostjo v ugotavljanju čarovniških pojavov in del, z nečloveško krutostjo, s katero so uporabljali najstrašnejša mučila, da so izsiljevali priznanje, z brezobzirno podlostjo, s katero so izrabljali obtožbe zaradi čarovništva, da se maščujejo in obogatijo. V takih duševnih blodnjah so tavalili ljudje, da so se sami ovažali, češ, da so v zvezi s hudičem, misleč v resnici, da ugajajo z njegovo pomočjo razne stvar, čeprav ni bilo res. Žrtev, zlasti ženskih, je bilo na tisoče.» In to strašno praznoverje so utrjevali v nerazsodni množici baš ti, ki bi ga bili lahko zatrl; celo s svojimi bulami so ga dekretirali kot dogmo.

Zanimivosti

POMORSKA VOJNA V BODOČNOSTI.

Na naši slikki vidimo ameriško bombno letalo, ki z bombami, težkimi do dva metrska

Tako postaja vprašanje vojne bolj in bolj medsebojna tekma tehničnih možnosti in izpopolnjevanj orožja. S tem se bo vedno bolj

stota, potaplja ladje iz višine 3000 m. O strašnem učinku takšne bombe si pač ne moremo ustvariti prave predstave.

izločevala telesna sila človeka; obenem pa postaja baš zaradi vedno strašnejših iznajdb za uničevanje sovražnikov možnost vojne manjša.

× Človeške kosti kot gnojilo. Kakor javljajo angleški listi, je te dni odplul iz pristanišča Smirne v Mali Aziji velik nizozemski parnik z nenavadnim tovorom. Vozi namreč 1000 vreč ljudskih kosti, ki so označene kot umetno gnojilo. Te kosti izvirajo od neštivilnih žrtev, ki so jih v minuli grško-turški vojni Turki pobili v Mali Aziji. Kostje je nagrmadenih cele kope in turške oblasti so jih prodaj neki nizozemski tvrdki, ki jih res name-rava zmleti in razpečevati kot umetno gnojilo. Baje bi moralo te dni odpluti iz Smirne še par parnikov z enakim tovorom. Grški listi so polni zgražanja in zahtevajo, da se v imenu človeštva prepreči ta nedostojna trgovina.

× Podajanje roke, njih stiskanje v pozdrav, je dandanes splošno običajno. Vendar se dozdeva, da bo polagoma v službenem običajanju prišlo iz navade. V Ameriki se je to že zgodilo. Prezident Zedinjenih držav je namreč izjavil, da odslej ne bo podal roke nobenemu posetniku več. Učinek te naredbe se je pokazal pred tednom, ko ga je obiskalo nad tisoč trgovcev. Prezident ni nobenemu podal roke, temveč jih je pustil le defilirati mimo sebe, po tem pozdravu pa se je z njimi vseeno prav prijazno pogovoril. Če bi bila ta reforma sprejeta že l. 1900., se predsedniku francoske republike ne bi bilo zgodilo, da je od rokovanja obolel. Vršila se je takrat neka svečanost na čast 20.000 županov iz vse Francije, ki so prišli v Pariz na svetovno razstavo. Tekom enega popoldneva je predsednik francoske republike moral podati roko vsem 20.000 županom, ki so mu v povračilo prav trdno stiskali roko. Naslednje jutro je predsedniku desnica silno otekla in jo je moral mesec dni nositi v obezvi. Pravijo, da se je slična stvar pripetila tudi ameriškemu prezidentu, ko so mu prihajali voščit srečno novo leto.

× Milijonarka in njen zločinski ženin. Bogate Američanke imajo čudne kaprice. Ta ali ona se zagleda v fanta, ki je ni vreden, toda ona ga hoče, in ga dobi. Ameriška milijonarka Patterson, ki je šele 25 let stara vdovica in po svojem možu, ki je nedavno umrl, poseduje 25 milijonov dolarjev, se je zagledala v vlomilca Turbillona. Ta mladi mož je zaradi mnogih tatvin in predrznih vlomov dober znanec ameriške policije. Neko noč je vlomil v stanovanje vdovice Patterson, nadejajoč se, da se bo dalo marsikaj pobrati. Toda vdovica je pravočasno alarmirala policijo, ki ga je ujela, ko se je pravkar splazil skozi okno. Aretiranemu vlomilcu pa se je vseeno posrečilo izmuzniti in je pobegnil na Francosko. Mladi vdovi je njegova predrznost tako ugajala, da se je odpravila za njim in ga dala ujeti. Nato je pred pariško policijo izjavila, da mu oprostí vsa dejanja, ako je voljan, jo poročiti. Tako se je zgodilo in vlomilec Turbillon je zdaj zvest zakonski mož.

× Največja cerkev na svetu. Škof v Mavingu pri Newyorku je pričel akcijo, ki naj donese 15 milijonov dolarjev za zgradbo katedrale, posvečene sv. Janezu. Novo sveetišče bo največja cerkev na svetu.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Viševck. (V pojasnilo Lužanom.) Žal, je takšna kritika razsodbe nedopustna ter bi našemu listu in še bolj Vam nakopala nove sitnosti. Vašim izvajanjem v bistvu sicer verjamemo, toda potrebna je drugačna oblika.

Za smeh in kratek čas

Oba v zadregi.

Krojač: «Slišite, gospod, vse, kar je prav . . . danes se ne dam odpraviti, danes moram na vsak način dobiti nekaj denarja.»

Dolžnik: «Jaz tudi . . . kaj pravite, kako bi to naredila?»

Vseeno.

Sprevodnik: «Slišite, gospod Ožbovt, vi imate vozni listek za osebni vlak, to je pa brzovlak.»

Ožbovt: «No, meni je vseeno, zaradi mene lahko vozi počasneje.»

Take so!

Prva mlada žena: «O, če me moj mož razjezi, mu kar zagrozim, da se vrnem k materi, pa imam takoj mir.»

Druga mlada žena: «O, če me pa moj mož razjezi, mu zagrozim, da moja mati pride k meni za par tednov — pa je tak kakor jagnje!».

Iz poročila birača.

«. . . Postopač Koruznik je bil oblečen v raztrgano suknjo, na glavi je imel kapo in

par preluknjanih škornjev. Pa me je ta pojata grdo zmerjal ter me imenoval za starega osla, pijanca in pokvečeno krevljo. Resničnost tega pa lahko potrdim s prisego. — Pankracij Ordogled, občinski redar v Krivi loki.

Lepota? Svežost mladosti? Priljubljena vnanjost? Vse to si lahko ohranite in za-
brantno prerano ostarelost samo, če racio-
nelno negujete svoj obraz, svoje telo, svoje
lase in svoje zobe. Izrednega učinkovanja
so že čez 25 let priljubljeni Elza-preparati za
negovanje lepote, kakor: Elza-obrazna in
kožo obvarujoča pomada, 2 lončka z zavoj-
nino in poštino vred 25 dinarjev, Elza-po-
mada za rast las, 2 lončka z zavojnino in
poštino vred 40 dinarjev, z 10%nim dopla-

čilom, in drugi Elza-preparati, kakor Elza-
cvet za lase, Elza-voda za usta, Elza-kolon-
ska voda itd. Vse navedeno razpošilja: Le-
karnar Evgen V. Feller, Stubica Donja, Elza-
trg št. 360, Hrvatsko. (e)

Hlapca, pridnega, vajenega kooj in izvosa
lesa, samca ali z malo družino,
katere člani so sposobni gospodarskega dela, sprejme
graščina na Dolenskem. Prosto stanovanje, deputat v
naravi in dobra plača! — Ponudbe na upravništvo
«Domovine» pod oznako „Hlapco“. 33

ILIRSKA POSOJILNICA

LJUBLJANA, Kralja Petra trg št. 8 I.
sprejema hranilne vloge po 8 %.
Večje in stalne vloge do 12 %.

Kupujte!

Vse Vaše potrebščine, novodošlega pomladanskega, letnega
blaga za moške in ženske obleke, svilo, etamin, batist,
sateu, perilo, šifon, kotenino, oksfort, ceфир, cvilnih za žimnice, odeje, koce, posteljne garniture in dr.

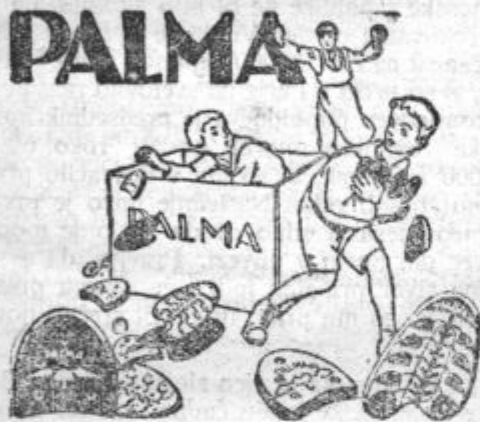
Najnovije svilnate in čipkaste rute, šerpe pri domači znani trgovini

JANKO ČEŠNIK, LJUBLJANA, Lingarjeva-Stritarjeva ulica.

Blago, samo češkoslovaški izdelek.

Opozorjam ženine in neveste pri nakupu opreme (bališa).

Cene znatno nizke in zmerno.

**kavčukaste pete
in kavčukaste podplate**

nosijo otroci in odrasli, ker so isti trpežni,
poceni in se dobro nosijo.

Prava sredstva lepote, katera drže, kar obečajo!

Že 23 let v vseh deželah preizkušena, hvaljena in priljubljena so prava Elza-sredstva lekarnarja Fellerja,
ki pospešujejo lepoto.

ELZA-OBRAZNA POMADA, zanesljivo varstvo proti solničnim pegam, solnični opeklini,
lisam, hrpavi koži, odstranja zajedavce, ogree, nabore in
druge vsakovrstne kožne nečistosti. 2 velika porcelanasta lončka z zavojnino in poštino vred 25 Din.

Elza-lilijino mlečno milo, najmilejše in najfinijeje milo lepote! Ideal vseh mil! Popol-
noma neškodljivo, se jako dobro peni in je milega finega duha.
4 veliki kosi z zavojnino in poštino vred 40 Din.

Elza-pomada za rast las krepi kožo na glavi, zabranjuje iz-
padanje, lomljenje in copljenje las,
odstranja prhot, prerano osivelostjo itd. 2 velika porcelanasta lončka z zavojnino
in poštino vred 25 Din. — En poizkus zadostuje, da tudi vi poročete!

TO JE ONO PRAVO!

Iščite v vseh poslovnica samo pravo ELZA-PREPARATE lekarnarja Fellerja.

RAZLIČNO: Lilijino milo 10 Din; brkomas 4 Din; najfinijeji Hega-puder dr. Klugerja v velikih ori-
ginalnih škatlah 25 Din; najfinijeji zobni prašek „Hega“ v patentnih dozah 15 Din; puder za dame v vreči-
cah 4 Din; zobni prašek v škatlah 4 Din, v vrečicah po 3 Din; saček (džava) za perilo 4 Din; šampon za
lase 250 Din; rumenilo za obraz, 12 pismov 20 Din; najfinijeji parfemi od 20 Din navzgor; cvet za lase
25 Din; Elza-katranovo milo 6 Din. Pri razpošiljanju različnih predmetov se saračunavata zavojnina in
poština posebej.

K tem cenam se priračunava še 10%no doplačilo. Naročilna pisma naj se naslavlja tako:

EVGEN V. FELLER, lekarnar, STUBICA DONJA, Elza-trg šte. 360, Hrvatsko.

SLAVENSKA BANKA D., ZAGREB

PODRUŽNICA: LJUBLJANA.

Delniška glavnica Din 50,000.000.— in rezerve preko Din 12,500.000.—

Podružnice: Beograd, Bjelovar, Brod n. S., Celje, Dubrovnik, Gornja Radgona, Kranj, Maribor, Murska
Sobota, Novi Sad, Osijek, Sarajevo, Sombor, Sušak, Šibenik, Vršac, Wien.

Ekspoziture: Rogaska Slatina (sezonska), Škofja Loka in Jesenice.

Agenciji: Buenos Aires, Rosario de Santa Fe.

Afilijaciji: Slovenska banka, Ljubljana; Jugoslavenska industrijska banka d. d., Split.

Izvršuje vse bančne posle najkulantneje.